

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ι'.

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 28 ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΙΗ 1912

ΑΡΙΘΜΟΣ 477

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΤΨΩΝΕΤΑΙ ΆΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ.
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ. Νέα βιβλία — Τὸ «Μπαλσαμωμένο ἄγρω».

Ε. CLÉMENT. «Ένα γράμμα γιὰ τὸ «Γύρο τῶν Ήδων».

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ. Έσπερινοὶ ἀντίλαλοι.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ. Ό Ποιητὴς καὶ δὲ Κριτικός (συνέχεια).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ. Πολιτικὴ Ἐπιθεώρηση.

Α. ΤΡΑΝΟΣ. Ό Ἐκπ. "Ομιλος. Αρθρο τρίτο.

Κ. ΦΡΙΛΙΓΓΟΣ. Άσμα ἀσμάτων.

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ.—Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ.—ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Άφιέρωμα στὸ ΜΑΝΟΛΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ

1

Δρόμοι πολλοὶ εἶτανε μπροστά μου,
Καὶ τοὺς θυμοῦμ' ἔναν πρὸς ἔνα,
Κι δλοὶ λουλούδια εἶχανε χάμου,
Φύλλα στρωμένα.

Κοίταξα γύρω μου καὶ πῆρα
τὸ μονοπάτι μὲ τ' ἀγκάθια,
Γραμένο μου ἔτσι ἀπὸ τὴ μοίρα,
Καημοὶ καὶ πάθια....

2

Στὸ δάσος τοῦ βιουνοῦ ἔκει πέρα
Κάποτε θὲ νὰ πάω, καὶ πίσω
Τὰ μάτια δὲ θὰ τὰ γυρίσω
Στὴν πολιτεία καὶ στὴν ἡμέρα.

Τοῦ κρεμαστοῦ νεροῦ ἡ φλογέρα,
Θὰ μόνι κρατάει κρυμένη τὸ ζεῦ,
Στὸ υστερνὸ ποὺ ἔκει θάφησω
Τράγουδι, φύλλο στὸν ἀέρα.

3

Ω, τὴ ζωή μου πῶς τὴν κλειῶ
Σ' δ, τι πᾶδίκησεν ἡ φύση,
Πῶς ἀγαπῶ δ, τι εἶναι παλιό,
Κι δ, τι ποτὲ νὰ μὴν ἀνθίσει!

Πόσες φορὲς, μανρε κισσέ,
Δὲ νοιώθω πλάι σου, ὅπως μένω,
Νὰ πλέκουμαι μαζὶ μ' ἐσὲ
Στὸν πύργο ἔκει τὸν γκρεμισμένο!

4

Μπῆκα στὸν κῆπο κ' εἶδα γύρα
Τὰ πάντα ἀγνώριστα, καὶ χάμου
Τὴ βασιλόπρεπη πορφύρα
Νὰ σκέπεται στὰ βήματά μου.

Ω φύλτατοι! κ' οἱ δυὸ προδότες
Τῶν τάφων σας συχνὰ γιὰ μένα,
Μαζὶ περάσαμε καὶ τότες
Μέσ' ἀπ' τὰ δέντρα τὰ θλιμένα....

5

Σήμερα πάλι μὲ σκλαβώνει
Τέτοιος λουλουδισμένος Μάης.
Νοσταλγικὸ εἰν' ἐδῶ τὸ χιόνι,
Πάνθει μαζὶ μὲ τὰ ἐντελβάῖς.

Ἐδῶ τὴν κεφαλὴ ὅπως κλίνω
Σὲ ὄνειρο μιᾶς χρυσῆς ἡμέρας,
Θᾶθελα ἡ τάνθος νάμαι ἔκεινο,
Ἡ φῶς νὰ γίνομαι καὶ δέρας.

6

Τὸ ρόδον ἀπ' τὸ φράχτη ἀπάνω
Σὰ μ' εἴδε νὰ περνῶ καὶ χτές,
Μούπεν, ἀπόψε θὰ πεθάνω!
Κ' εἶτανε ώραῖον ὅσο ποτές.

Σήμερα πέρασα καὶ πάλι,
Τὸ φράχτη ἐσίμωσα δειλά,
Καὶ τὸ νερὸ ποτρεχει ἀγάλι
Μοῦ διηγήθηκε πολλά ...